

РЕШЕНИЕ

№ 2268

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **13820** по описа за **2019** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. Н. Л., чрез адв. С. Б. срещу решение от 12.11.2019 г. по НАХД № 12304/2019 г. на СРС, НО, 96-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 2294567 издаден му от Столичната дирекция на вътрешните работи на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП за налагане на административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. за извършено нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП.

Касаторът оспорва решението като неправилно постановено в нарушение на закона. В жалбата са изложени и доводи, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила и в несъответствие с целта на закона - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Твърди се неспазване в производството по налагане на административно наказание на правилото на чл. 7, ал. 1 и 2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. относно поставянето на пътен знак Е 24 "Контрол с автоматизирани технически средства или системи". Поддържа се, че в изданието ЕФ липсва пълно описание на фактическите обстоятелства, както и съществен реквизит като датата на издаване. Сочените пороци на ЕФ касаторът заявява като основания за отмяна на решението на първата съдебна инстанция, както и по същество отмяна на обжалвания електронен фиш. Иска се тази

инстанция да отмени решението на СРС и вместо него да постанови друго, с което да отмени Електронен фиш серия К № 1828037.

Ответникът Отдел „Пътна полиция”– СДВР, уведомен за с.з., не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от СГП даде заключение, че подадената касационна жалба е неоснователна.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Административен съд София–град при извършената касационна проверка по чл.218 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН прие следното:

Според задължителните за тази инстанция съгласно чл.220 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН приема изцяло фактически установявания на първоинстанционния съд, а именно, че на 25.09.2018 г. в 13.51 часа, в [населено място], по [улица]до № 491 с посока на движение от [улица]към ул. “Д-р А. М.” при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, касаторът С. Н. Л. е управлявал л.а. “Д. С.” с рег. [рег.номер на МПС] със скорост на движение 74 км/ч, като нарушението е заснето с автоматизирано техническо средство “TFR1-M” № 506. На същия е издаден електронен фиш за санкциониране на извършено нарушение по чл.21, ал.2 ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство серия К № 2294567, чрез налагане на глоба в размер на 100 лв. на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП.

От правна страна, Софийският районен съд е приел, че атакуваният електронен фиш е издаден в резултат на процедура, проведена без допуснати съществени нарушения, със задължителните съгласно чл.189, ал.4, изр. 2 ЗДвП реквизити, за реално извършено от санкционираното лице деяние, съставляващо административно нарушение по чл.21, ал.2 ЗДвП, с налагане на наказание по вид и размер, съответстващи на определените от закона.

Първоинстанционното решение не страда от сочените от касатора пороци.

„Електронен фиш“ по смисъла на § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Съдържанието на електронния фиш и процедурата по издаването му фиш се различават от общите правила по ЗАНН за установяване и санкциониране на административни нарушения. Съгласно чл.189, ал.4 ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Тези реквизити в оспорения електронен фиш са налице. Няма изискване за вписване на датата на издаването му. В чл.189, ал.4 ЗДвП са изброени изчерпателно реквизитите на ЕФ и сред тях не фигурира "дата на съставяне на електронен фиш", за разлика от чл.42, т.2 ЗАНН, който въвежда такъв реквизит на АУАН. Налице е законово изискване за посочване на датата на извършване на нарушението, но не и за дата на неговото съставяне. Последната дата зависи от проверка на собствеността на автомобила, респ.

предоставяне на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, съгласно чл.189, ал. 5 ЗДвП.

Съдът намира за неоснователно възражението на касатора за неизпълнено изискване да се обозначи, чрез поставяне на пътни знаци, участъкът от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи. Нарушението, предмет на ЕФ, обжалван по делото, е установено и заснето на 25.09.2018 г. Твърдението на касатора, че пътният участък, в който е осъществено видеозаснемане чрез мобилно устройства, не е било обозначено, са несъстоятелни, тъй като както е посочил и въззивния съд, към датата на деянието – 25.09.2018г. , считано от 05.07.2017г. е отпаднало задължението на определените от министъра на вътрешните работи служби за обозначават чрез поставяне на пътни знаци , участъка на пътя, на който се осъществява контрол по спазване правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи.

Съгласно Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обн. ДВ бр.36 от 19.05.2015г./, издаването на електронен фиш за налагане на административни санкции за нарушения на чл. 21, ал.1 и ал. 2 от ЗДвП вече е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство или система, каквато е и системата в настоящия случай.

Следва да се отбележи, че с оглед датата на извършеното нарушение – 25.09.2018г., във връзка с промяната в чл.165, ал.2, т.7 и т.8 от ЗДвП с ДВ бр. 54 от 2017г./в сила от 26.09.2017г./, както и отмененият с ДВ бр.6 от 2018г. /в сила от 16.01.2018г./ - чл. 7 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., няма изискване пътният участък на заснемане да бъде обозначен с пътен знак Е24 и мястото на заснемане от пътният участък да бъде оповестено в средствата за масово осведомяване или страницата в интернет на МВР. Следва да се отчете и, че редът за съставяне на електронен фиш, представлява отклонение от общото правило за съставяне на АУАН и последващо издаване на НП, поради което правилата, относно последните не се прилагат.

По делото е безспорно, че нарушението, за което е наложена глоба с електронния фиш е установено с мобилна камера. В чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата е посочено изискването за всяко използване на мобилна камера да се съставя протокол съобразно приложението. Протоколът се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и края на контролирания участък. При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта, протоколът се попълва за всяко място за контрол. От систематичното тълкуване на трите алинеи на чл. 10 следва, че попълването на такъв протокол е въздигнато като абсолютна предпоставка за законосъобразност на използването на мобилната камера. Съответно в процес за законосъобразност на електронен фиш, издаден за нарушение установено с мобилна камера в тежест на административнонаказващия орган е да представи протокол по чл. 10 от Наредбата. Към административнонаказателната преписка, изпратена на районния съд, се съдържа и съответния протокол по чл. 10 от Наредбата рег.№ 4332р-33609 от 25.09.2018г., с коректно посочено във същия място

но извършване на контрол, което съвпада с цитираното в ЕФ такова.

Спазени са изискванията за използване на система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения - автоматизирано техническо средство "TFR1-M" № 506. Представен е по делото протокол от проверка № 8-39-17 от Лаборатория за проверка на радарни скоростомери и анализатори за алкохол в кръвта към ГДНП –МВР, както и удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4830 на БИМ, видно от който тази мобилна система за видеоконтрол "TFR1-M" е със срок на валидност до 24.02.2020г. т.е. същата е била изправна към 25.09.2018г.

Правната квалификация на нарушението и съответства на текстовото описание на състава на административното нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП – специалната разпоредба, въз основа на който се санкционират водачите на МПС за управление с превишена скорост извън населено място, когато е налице въведено ограничение с пътен знак.

Въз основа на изложеното касационната инстанция споделя изводите на въззивния съд, че административнонаказателната отговорност на Г. А. Ш. е законосъобразно ангажирана с електронен фиш серия К № 1828037 с налагане на глоба на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП за извършено нарушение на чл.21, ал.2 ЗДвП.

Твърдението на касатора, че не следва да му се вмени процесното нарушение, тъй като не владее процесния автомобил от години, остана недоказано в хода на делото.

След извършената касационна проверка по чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН тази инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение. В рамките на дължимата се по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН служебна проверка намира същото за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София – град, VI—ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.11.2019 г. по НАХД № 12304/2019 г. на СРС, НО, 96-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: